

man til os, at vi skulle søge at bringe No i Gemytterne og gjøre, hvad der kan gjøres, for at det Tabte kan blive glemt. Man har talt Meget om de ydre Forhold; i den Henseende har jo den høitærede Conseilspræsident nu udtalt sig saa utvetydigt og bestemt, at jeg ikke troer, der mere kan blive Spørgsmaal om at tillægge dem nogen Bægt i denne Sag, men ikke desto mindre have disse ydre Forhold og Trudseler, hentebe fra dem, spillet en Rolle ved Valgene. Dette er uimodsigeligt; der var neppe nogen Valgtribune, især hvor der fremstillede sig en Candidat, der agtede at sige Ja til Grundlovsagen, hvor ikke de ydre Forhold bleve opstillede som et Skrammebillede. Nu har dette vel, som sagt, ikke mere Stort at bethæbe, men imidlertid er der dog Enkelte, som endnu mene, at vi skulle tage Hensyn til den Krig, der føres i Udlandet. Jeg siger: Isald denne Krig ogsaa kom til at berøre os, hvad saa? I hvilken Forbindelse staaer dette med vore indre Anliggender? Maa jeg tillade mig at spørge, om ikke Grundloven af 5te Juni blev discuteret og underskrevet midt under en Krig, om den ikke blev underskrevet, da det eneste faste Punkt, vi havde paa Halsøen, var belejret, og saagodtsom hele Halsøen var besat af Tjenden? Havde dette den ringeste Indflydelse paa vore Forhandlinger og Afstemninger her? Nei, ikke den mindste. Ligesaalidt mener jeg, at den Krig, der nu for Dieblittet føres mange Mile borte fra os, bør have det her. Man siger: Krigen maa ikke overraske os, medens vi ere uenige; dette er den gamle Tale om Uenighed. Jeg paaistaar, at Uenigheden først vil komme til stede, dersom dette Grundlovsudkast vedtages, men jeg veed, at Andre ere af en anden og fuldstændig modsat Mening, og derom kan det naturligvis ikke nytte at strides.

Jeg skal kun udtale mig om eet Punkt i Grundlovsforslaget, og det er Forholdet mellem Land og By. Naar vi vide, at Byerne skulle have accurat halvt saamange Stemmer som Landet, saa vide vi, at det er et Misforhold, som derved fremstaar, thi der boer omtrent 209,000 Mennesker i Byerne, Kjøbenhavn ikke medregnet, og paa Landet boe de øvrige af de 1,600,000 Indvaanere i Danmark. Man vil gjøre gjældende, at dette skulde være et Slags Lige-

berettigelse, men denne Ligeberettigelse er efter thvst Mønster. Hvor ofte have vi ikke formaliseret os, og jeg tør mene, at vi ogsaa have harmet os over den Forbring paa Ligeberettigelse, som stete fra Thysslands Side, dengang vi havde den Ære at staae i Forbindelse med det, da man forlangte, at i en eventuel Fællesforfatning skulde Slesvig og Holsteen, ja endogsaa Lauenborg, hver for sig være ligesaa stærkt repræsenterede som Kongeriget Danmark. I Maret 1857 forlangte jo det lille Lauenborg med sine 50,000 Indvaanere at være ligesaa stærkt repræsenteret i en saadan Fællesforsamling som Kongeriget Danmark med dets 1,600,000 Indvaanere. Vi loe, saavidt man kunde lee ad en saadan Forbring, men vi harmedes dog derover, og det var naturligt og forklarligt. Men dukker ikke det Samme nu op igjen, er det ikke noget lignende, der stee her, forlanger man ikke en Ligeberettigelse, som ikke ligger i Folketallet? Og hvor ligger den da? Med hvilken Grund kan man fremstille den som Noget, der bør optages i en Grundlov, der afløser 5te Juni-Grundloven? Der er her under den sidste Forhandling ofte talt om den Agitation, som har fundet Sted. Jeg veed, at den ærede Formand ikke ønsker, at man her videre skal omtale denne Sag, og jeg skal heller ikke gjøre det, men jeg vil kun sige saa Meget, at naar det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Ville) og ogsaa det ærede Medlem for Mariager (Hage) have udtalt, at Agitationen selv havde de ikke saa Meget imod som mod de Fremstillinger, der efter deres Meninger ikke vare rigtige, idet man endogsaa havde truet med og ladet sig forlyde med Træhæste, Hundehul, Hundepidse og hvad det ellers var, — saa skal jeg erklære, at det er ingensinde udtalt nogetsteds. Naar jeg siger „ingensinde“, saa mener jeg naturligvis, saavidt jeg veed, (Latter i Salen og fra Tilhørerpladsen.) Ja, jeg troer ikke, at Noget kan sige Mere, end han veed, og Den, der siger Mere, er en Nar. (Gjentagen Latter i Salen og fra Tilhørerpladsen.)

Formanden: Det forekommer mig, at de Herrer paa Tilhørerpladsen toge Deel i en Meningsstillsjendebøvelse. Jeg maa gjøre opmærksom paa, at dette ifølge Forretningsordenen ikke er tilstedeligt.